

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1164/2024
17.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Игора Јеремића, због продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Златана Вулића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини 5К-219/18 од 10.08.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-991/18 од 06.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 17.09.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Игора Јеремића, адвоката Златана Вулића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини 5К-219/18 од 10.08.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-991/18 од 06.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини 5К-219/18 од 10.08.2018. године, окривљени Игор Јеремић оглашен је кривим да је извршио продужено кривично дело крађа из члана 203. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 године и продужено кривично дело фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 243. став 4. у вези члана 61. Кривичног законика за које му је утврђена казна затвора у трајању од 3 године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 године коју ће окривљени издржати по правноснажности пресуде, а у коју се урачунава време проведено у притвору од 10.07.2018. године, па надаље. Истом пресудом одлучено је о трошковима кривичног поступка и истакнутим имовинскоправним захтевима, како је то прецизно наведено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-991/18 од 06.11.2018. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног Игора Јеремића и браниоца окривљеног, адвоката Златана Вулића и пресуда Основног суда у Јагодини 5К-219/18 од 10.08.2018. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног, адвокат Златан Вулић, због повреде права на одбрану из члана 33. став 2. Устава Републике Србије, које је утврђено одлуком Уставног суда број Уж-13834/18 од 29.05.2024. године, коју одлуку је и приложио поднетом захтеву, са предлогом да Врховни суд утврди да је поднети захтев за заштиту законитости основан и сходно члану 492. став 1. тачка 1) ЗКП, побијане пресуде укине а списе предмета врати првостепеном или другостепеном суду или да окривљеног ослободи од оптужбе за дела за која је оглашен кривим.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац наводи да је побијаним пресудама, односно у поступку који је претходио доношењу побијаних пресуда учињена повреда закона из члана 335. став 1. и члана 504. став 1. ЗКП, а које повреде су утврђене и одлуком Уставног суда Уж-13834/18 од 29.05.2024. године, којом је усвојена уставна жалба Игора Јеремића и утврђено је да је подносиоцу уставне жалбе пресудом Основног суда у Јагодини К 219/18 од 10.08.2018. године и пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 991/18 од 06.11.2018. године повређено право на одбрану из члана 33. став 2. Устава Републике Србије.

Из списка предмета произилази да је Уставни суд донео одлуку Уж-13834/18 од 29.05.2024. године којом је утврдио да је подносиоцу уставне жалбе ускраћено право на одбрану и право да добије примерено време за припрему одбране, те је утврдио да је пресудом Основног суда у Јагодини К 219/18 од 10.08.2018. године и пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 991/18 од 06.11.2018. године повређено право на одбрану из члана 33. став 2. Устава Републике Србије. Предметном одлуком Уставни суд је оценио да у конкретном случају не би било целисходно да поништи другостепену пресуду Апелационог суда у Крагујевцу, имајући у виду да је подносилац уставне жалбе у кривичном поступку признао извршење кривичних дела која су му стављена на терет, при чему ни у жалби против првостепене пресуде, ни у самој уставној жалби, подносилац није довео у питање чињеницу да је крив за извршење кривичних дела, нити су у изјављеним жалбама наведене околности које првостепени суд није имао у виду приликом одмеравања кривичне санкције па ни то није разлог за поништај оспорене другостепене пресуде.

Имајући у виду наведену одлуку, Врховни суд је одлучујући о поднетом захтеву за заштиту законитости нашао, да наводи изнети у поднетом захтеву и одлука донета од стране Уставног суда, нису од утицаја на законитост побијаних пресуда, нити су од утицаја на другачију одлуку овог суда.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**